Uroczystość posadzenia “Dębu Pamięci” dla uhonorowania śp. ppłk. Władysława Oleksika – dowódcy batalionu szkolnego lotnictwa w Świeciu, zamordowanego przez NKWD w Charkowie w 1940 roku.

„To dzięki odwadze, poświęceniu i niezłomnej podstawie takich osób jak Władysław Oleksik możemy dzisiaj stać pod polskim niebem, mówić w ojczystym języku i wspólnie budować przyszłość wolnego kraju” powiedział Krzysztof Męciński, dyrektor Oddziału IPN w Szczecinie.

10.11.2026

W przededniu 108. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości posadziliśmy „Dąb Pamięci”, który

> *ma stać się żywym pomnikiem ku czci bohatera walk o niepodległość naszej Ojczyzny, ppłk. pilota Władysława Oleksika*

powiedział Krzysztof Męciński, dyrektor Oddziału IPN w Szczecinie.

Dyrektor nawiązał również do symboliki posadzonego drzewa

> *Dąb od wieków jest w naszej kulturze symbolem siły, niezłomności i długowieczności. To drzewo zapuszcza głębokie korzenie, tak jak głęboko w sercu naszego bohatera zakorzeniona była miłość do ojczyzny (…) a potężny pień opiera się największym wichurom, tak samo jak wola i duch walki polskiego żołnierza opierały się nawałnicom historii, totalitaryzmom i próbom wymazania Polski z mapy świata*

W uroczystości, która odbyła się w Centrum Szkolenia Sił Powietrznych im. Romualda Traugutta w Koszalinie. uczestniczyła rodzina zamordowanego, przedstawiciele instytucji samorządowych, duchowieństwa oraz służb mundurowych.

Ppłk Władysław Oleksik, syn Antoniego i Julianny, urodził się 26 maja 1895 r. w Przemyślu. Był absolwentem przemyskiego gimnazjum oraz członkiem drużyn strzeleckich. Uczestniczył w I wojnie światowej oraz wojnie polsko-bolszewickiej (1919–1921). Ukończył Oficerską Szkołę Lotniczą (1928 r.), III Kurs Dowódców Eskadr Lotnictwa w Dęblinie (1930 r.) oraz IV Kurs Oficerów Technicznych Lotnictwa (1938 r.). Służył w 2. Pułku Lotniczym w Krakowie oraz 4. Pułku Lotniczym w Toruniu. 19 marca 1939 r. został mianowany majorem. W chwili wybuchu II wojny światowej pełnił służbę na stanowisku zastępcy dowódcy batalionu szkolnego lotnictwa w Świeciu. Został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Był jeńcem obozu NKWD w Kozielsku.

Został zamordowany w Katyniu.

Pozostawił żonę oraz troje dzieci: córki Danutę i Zofię oraz syna Jerzego. 5 października 2007 r. został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika Wojska Polskiego.

***

W 1940 roku sowieci, bestialsko, strzałem w tył głowy, zamordowali niemal 22 tysięcy osób - jeńców wojennych osadzonych w obozach specjalnych i więzieniach NKWD. Wśród ofiar byli oficerowie Wojska Polskiego, funkcjonariusze Policji Państwowej, Straży Więziennej i Straży Granicznej, duchowni, parlamentarzyści, ziemianie, nauczyciele, inżynierowie, lekarze, farmaceuci, prawnicy, urzędnicy państwowi i samorządowi, leśnicy, technicy, kupcy, rolnicy, artyści, dziennikarze, robotnicy a nawet studenci. Zbrodnia, która poprzez swój przebieg i konsekwencje, stanowi w najnowszej historii Polski jedną z największych tragedii narodu polskiego określana jest Zbrodnią Katyńską, chociaż jej zasięg wykracza daleko poza Las Katyński.

Idea zachowania pamięci o ofiarach zbrodni katyńskiej poprzez sadzenie imiennych Dębów Pamięci zrodziła się w Szkole Podstawowej nr 1 im. ppłk M. Pisarka w Radzyminie w 2007 r. Za sprawą Stowarzyszenia Parafiada im. św. Józefa Kalasancjusza szkolna inicjatywa przerodziła się w ogólnopolski program edukacyjny „Katyń... ocalić od zapomnienia" w ramach, którego od 13 kwietnia 2008 r. sadzone są dęby – poświęcone ofiarom, których szczątki doczesne spoczywają na cmentarzach wojskowych m. in. w Katyniu, Charkowie, Miednoje i Bykowni.